

Saarna rippikoulusunnuntaina 3. su loppiaisesta, Janakkala 2012

(Mark. 1: 29–39):

Synagogasta he menivät suoraan Simonin ja Andreaksen kotiin. Jaakob ja Johannes olivat mukana. Simonin anoppi makasi kuumeessa, ja hänestä kerrottiin heti Jeesukselle. Jeesus meni hänen luokseen, otti häntä kädestä ja auttoi hänet jalkeille. Kuume lähti naisesta, ja hän alkoi palvella vieraitaan. Illalla, auringonlaskun jälkeen Jeesuksen luo tuotiin kaikki sairaat ja pahojen henkien vaivaamat. Koko kaupunki oli kerääntynyt oven edustalle. Hän paransi useita erilaisten tautien vaivaamia ja ajoi ulos monia pahoja henkiä. Hän ei antanut henkien puhua, koska ne tunsivat hänet. Varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, Jeesus nousi ja lähti ulos. Hän meni paikkaan, jossa hän sai olla yksin, ja rukoili siellä. Simon ja hänen toverinsa riensivät etsimään Jeesusta ja löysivät hänet. He sanoivat hänelle: "Kaikki etsivät sinua." Mutta Jeesus sanoi: "Me lähdemme nyt täältä ja menemme naapurikyliin. Minun on saarnattava sielläkin, sitä vartenhan minä täällä olen." Niin hän lähti ja kiersi kaikkialla Galileassa, saarnasi synagogissa ja karkotti pahoja henkiä.

Hyvät seurakuntalaiset, ja erityisesti kaikki rippikoululaiset!

Tänään on aivan erityinen päivä. Erikoista on paitsi se, että kirkko on täynnä teitä nuoria, mutta myös se, että tänä vuonna 2012 rippikoulumessu ja presidentin vaalin ensimmäinen kierros sattuvat samalle päivälle.

Rippikoulun käymisestä saatetaan joskus ajatella niin, että se on ikään kuin *kansalaisvelvollisuus* – sen suorittaminen nyt vaan kuuluu elämään, vähän samaan tapaan kuin se, että presidentin vaaleissa on *kansalaisvelvollisuus* käydä äänestämässä.

En tiedä, mitä sinä nuori rippikoulustasi tällä hetkellä ajattelet. Koetko sen pakollisena suorituksena, joka pitää hoitaa alta pois? *Rippikoulupassi näyttää täyttyvän tuskastuttavan hitaasti ja tässä omassa ryhmässänikin on ihan vieraita tyypejä.* Vai onko hyvä ajatuksesi se, että tästä rippikouluvuodesta voi tulla hyvä vuosi. Ajatteletko, että *onhan nuo ryhmäni vetäjät kyllä aika outoja, mutta kuitenkin ihan rentoja tyypejä. Ja ehkä saan rippikoulusta uusia kavereita.*

Olipa ajatuksesi kumpi tahansa tai jotain näiden väliltä niin haluan onnitella sinua tänään siitä, että *et jäänyt kotiisi.* Et siis kuulu siihen *nukkuvien puolueeseen*, joka missaa tämän tärkeän päivän. Kuten jo mainittua, tänään on presidentin vaalin ensimmäinen kierros. Vaikka tästä tänään koolla olevasta joukosta suurin osa ei pääse vielä äänestämään, niin ehkä myös monella teillä nuorella on mielessä oma suosikki Suomen tasavallan presidentiksi. Emme suorita tässä kuitenkaan gallupia, vaan lähdemme näissä ajankohtaisissa vaalitunnelmissa tekemään pienen mielikuvamatkan Jeesuksen

aikaan. Voisi nimittäin sanoa, että Jeesus oli muistutti monella tapaa presidenttiehdokasta - hän yritti voittaa kansaa puolelleen. Hänellä oli oma ohjelmanjulistuksensa, hän kierteli turuilla ja toreilla, piti puheita ja tapasi paljon ihmisiä naamasta naamaan. Jeesuksen kampanjatiimissä oli kaksitoista luottohenkilöä, jotka seurasivat häntä joka kylään ja kaupunkiin.

Jos haluaa tulla valituksi arvokkaaseen tehtävään, niin taustatiimin pitää olla kunnossa. Ja voimme nyt kuvitella, että – niin kuin kaikilla tiimeillä on johtajansa – niin myös Jeesuksen kannattajilla täytyi olla se kampanjapäällikkö. Kampanjapäällikkö pitää huolta siitä, että homma toimii: aikataulut pitävät ja *ehdokkaan viesti menee kansalle perille*.

Raamatussa meille ei kerrota, että hoitiko joku Jeesuksen seuraajista tällaista kampanjapäällikön virkaa, mutta nyt kuitenkin kuvittelemme mielissämme, että tällaista tehtävää hoiti Simon Pietari, siis tämä kaveri, jonka anopin kuumetaudista tuossa evankeliumitekstissä kerrottiin. Ja nyt kuvittelemme, että olemme nyt löytäneet hänen päiväkirjansa, jossa on muistiinpanoja vaalikampanjan vaiheista. Katsotaanpa mitä siellä sanotaan:

Kampanjan ensimmäinen päivä.

Tänään Kapernaumissa. Jeesus puhui synagogassa. Oli hauska seurata ihmisten ilmeitä. He olivat hämmästyneitä. Tilaisuuden jälkeen monet tulivat tenttaamaan Jeesusta henkilökohtaisesti. Palaute oli hyvää. Sen voisi tiivistää näin: Tämä mies puhuu eri tavalla kuin muut.

Toinen päivä.

Kampanjointia kaduilla. Hyvä fiilis. Hyvä päivä. Karuja, mutta antoisia kohtaamisia. Yksi jäi erityisesti mieleen.

19-vuotias kaveri kertoo Jeesukselle, että häntä on kiusattu aina. Päivähoidossa, koulussa, armeijassa, työpaikalla. ”*Miksi kiusattiin?*” Jeesus kysyi. ”*Koska puhun vähän liian hitaasti. Niin minulle sanottiin.*”

Minulle nousi sisäinen raivon tunne. Ei ketään saa kohdella noin. Kiusaajat eivät ymmärrä, mitä he tekevät. He tuhoavat jonkun/toisen elämän. He tuhoavat, koska eivät siedä erilaisuutta. Onneksi tämä kaveri oli päässyt kiusaajistaan eroon ja pystyi nyt puhumaan menneisyydestään.

Kolmas päivä

Markkinapäivä. Kampanjointia kojun edessä. Tunnelma on korkealla. Tuntuu, että koko kaupunki on lähtenyt liikkeelle – ja kerääntynyt kojumme eteen. Jeesuksen puheille pyrkii koko ajan enemmän väkeä. Jeesus itkee heidän kanssaan. Ja rukoilee. Ja nauraa.

Huumori kukkii, vaikka valtaosalla on elämässään todellisia ongelmia: eturauhassyöpä pelottaa, mielenterveys rakoilee, parisuhde umpukujassa. Henkistä pahoinvointia, turhautuneisuutta, työttömyyttä, ylivelkaantumista. Onko maailma todella tällainen? Vai onko Jeesuksessa jokin ongelmamagneetti?

Neljäs päivä.

Asiat eivät mene aina niin kuin on suunniteltu. Kesken keskustelutilaisuuden vaimoni tuli kertomaan minulle, että hänen äitinsä on joutunut kovan kuumeen kouriin. Näin oli käynyt ennenkin, mutta nyt tämä sattui huonoon aikaan. Tiesin, että tauti kestäisi ainakin kolme viikkoa. Meidän piti lähteä kampanjoimaan ympäri maata, ja aina Jerusalemiin asti. Mutta tiedän, että nyt minua tarvittaisiin kotona: kun anoppi on vuoteenomana, he eivät selviydy ilman minua.

Kävin sanomassa sen Jeesukselle: en voi lähteä. Saat tulla toimeen ilman minua. Oli vakuuttavaa nähdä, mitä tapahtuu, kun Jeesus tarttuu toimeen. Kun on hätätilanne, hän ei viivyttelä. Tilaisuus keskeytettiin. Jeesus ja koko tiimi lähti kiireellä kotiini. Siellä anoppini makasi sairasvuoteen pohjalla. *”Kun on tähän asti selvitty, kyllä tästäkin selvitään.”*, teräsmuori sanoi väsyneesti. Hän näytti harmaalta ja hauraalta. Yritti vielä sanoa jotain, mutta menetti tajuntansa.

Jeesus istui sängyn reunalle ja otti anoppia kädestä. Anoppi avasi silmänsä. Hän oli jossain rajamailla, mutta tunnisti vielä Jeesuksen. Vaimoni ei voinut pidättää kyyneleitään. Ja kun Jeesus auttoi anopin jalkeille, ja näin, että kuume lähti hänestä, en pystynyt enää minäkään.

Mutta kun anoppi oli nyt terve, hän ei malttanut pysyä paikallaan. Hän säntäsi keittiöön, kolisteli siellä astioita ja alle tunnissa hän pyöräytti koko porukalle rapeat ja suussa sulavat galileanpiirakat.

Viides päivä

Herään aamulla. Teen aamupalaa. Menen herättämään Jeesusta, mutta häntä ei näy missään.

Odotellaan, ajattelen. Kyllä hän ilmestyy. Odottelemme pari tuntia. Väkeä alkaa jo kerääntyä oven eteen, mutta Jeesusta ei vielä näy. Lähden etsimään. Löydän hänet rannalta rukoilemassa.

”Kaikki etsivät sinua.”, sanon. Jeesus vastaa: *”Me lähdemme nyt täältä ja menemme naapurikyliin.”*

Minun on saarnattava sielläkin, sitä vartenhan minä täällä olen."

Lähdemme naapurikylään Magdalaan. Perille saavuttuamme pidämme yleisötilaisuuden torilla. Jeesus kertoo puheessaan ohjelmajulistuksensa pääkohdat. Vastaanotto on muuten hyvä, mutta joku nainen pitää vieressä omaa uskonnonvastaista yksinpuheluaan. Tilaisuuden jälkeen Jeesus juttelee häiriökäyttäjän kanssa. Tilanne päättyy hyvin. Kätellään ja nainen lupaa tulla seuraavaan tilaisuuteen kuuntelemaan, mitä sanottavaa Jeesuksella on.

Kuudes päivä

Tänään oli tiukka koitos: Paneelikeskustelu, johon osallistui lainopettajia, fariseuksia ja muutamia muiden puolueiden ehdokkaita. Jeesus ei ollut kovin paljon äänessä, mutta ihmisten ilmeet olivat näkemisen arvoisia kun häneltä kysyttiin henkilökohtaisia vahvuuksia tähän tehtävään. *"Se joka tahtoo olla suurin, olkoon toisten palvelija"* hän vastasi ja lisäsi vielä, *"Ihmisen Pojan täytyy kärsiä paljon"* ja että *"tämä sukupolvi hylkää hänet"*.

Vaaliväsytystä, ajattelin. Illalla, kun olimme koolla vain omalla porukalla, hän – niin tästä olen jo aika huolissaan - alkoi puhumaan *omasta kuolemastaan* ja siitä, että *nousisi ylös kuolleista*.

Olen nyt miettinyt vaalikiertueen karsimista. Aistin sen, että homma on lähtemässä käsistä. Jeesus tuntuu ottavan asiansa jo liian tosissaan

....

Valitettavasti nämä tosiasioihin perustuvat, mutta kuvitteelliset päiväkirjamerkinnot päättyivät tähän, mutta onneksi me voimme lukea kotona - vaikkapa sieltä rippiraamatuista sen, että miten tämä tarina ihan oikeasti jatkuu, miten Jeesuksen kampanjassa lopulta kävi: tuliko veret seisauttava jytkyvoitto vai juotiinko tappion katkeraa kalkkia.

Nousemme tunnustamaan yhteisen kristillisen uskomme